

man da tænke sig Muligheden af, at der blev passet bedre og fyldigere paa, end det tidligere har været Tilfældet.

I 1857, da Privatbanken blev oprettet, var der Tale om at gaa til Dannelsen af en saadan Institution, hvorom der her er Tale. Den Gang blev det, som det hed sig, lykkeligt undgaaet. Jeg tror, at det Udtryk var korrekt, thi havde man faaet denne Institution paa det Tidspunkt, da man var meget lidt inde i Bankvæsen herhjemme, og da en saadan Institution ganske sikkert vilde have faaet et bureaukratisk Tilsnit, vilde det kun have været til Skade for vort Bankvæsens Udvikling. Jeg sagde før, at den første Fase af vort Bankvæsens Udvikling har været overordentlig god. Nu staar vi altsaa saaledes, at det eneste virkelige novum, det eneste nye, der findes i dette Banklovsforslag, er denne Bankinspektør, som man altsaa i sin Tid lykkeligt undgik. Og her synes det at være uklart, om det virkelig er Meningen, at denne Mand skal kunne fyldestgøre de Krav, man maa stille til ham, eller om man egentlig blot skal have en ny Embedsmand — og nye Embedsmænd, er jeg i og for sig aldrig særlig bejstret over.

Jeg skal da slutte med at gentage, at som Lovforslaget nu foreligger, indeholder det ganske utvivlsomt en Række gode, sunde Bestemmelser, et Forsøg paa at lovfæste naturlige og fornuftige Forretningscontourer, som alle anstændige Banker følger, og at man saaledes særdeles vel, uden at foregribe noget og uden at gøre Skade, kan yde sin Medvirkning til dets Gennemførelse. Naar man fra alle Sider er klar over, at der ikke sker noget imponerende eller gennemgribende, at der ikke er grebet ind i de gode Sædvaner, at det kun er en Lovfæstelse af dem, at der ingen Reform sker, at alt bliver ved at gaa i den gamle Gænge, kan man efter min Mening uden Betænkelighed — der kan i en enkelt Paragraf være en enkelt Bestemmelse, man ønsker ændret — i det store og hele give Lovforslaget sit Bifald. Skulde derimod Sagen ikke iboende, men rent ydre Omstændigheder, imod hvad man i dette Øjeblik maa antage sandsynligt, komme til at hindre Lovforslagets Gennemførelse,

tror jeg ogsaa, man kan begræde dette med tørre Taarer.

Birch: Den ærede Ordfører for mit Parti (Jørgen Jensen) omtalte Bankvirksomheden i ret kraftige Udtryk. Jeg mener derfor her at burde sige, at de Ytringer, han fremsatte, paa en hel Række Punkter ikke dækker min Opfattelse af denne Virksomhed. Jeg skal selvfølgelig ikke trætte det høje Ting med at nævne Punkt for Punkt, hvor jeg er i Uoverensstemmelse med mit Partis Ordfører, men holde mig til en enkelt Side af Sagen. Det ærede Medlem omtalte, at for ham stod det, som om Bankerne egentlig kun havde den ene Virksomhed at skaffe Dividende til deres Aktionærer. Paa dette Punkt er jeg ganske uenig med det ærede Medlem, og jeg skal henvise ham til at se, hvad der staar i Prospekterne for de allerfleste nye Banker. Naar jeg nu skal udtale mig om dette Punkt, tænker jeg dog mindre paa, hvad der staar i Prospekterne, end paa, hvad der ligger i Sagens Natur. For det første har Bankerne som Hovedvirksomhed den Opgave at skaffe Driftskapital til ubemidlede næringsdrivende; først og fremmest til ubemidlede, da disse ikke ejer den Kapital, de skal bruge. Dette staar for mig som en overordentlig smuk og demokratisk Opgave, som det Parti, hvortil vi begge hører, mindst af alle skal fornægte.

Jeg vender mig dernæst til, at Sparsommeligheden for mig staar som en af de Dyder, som vi maa se det som en Hovedopgave at fremme. Enhver, der har Øjnene aabne, bør kunne se, at det skorter alt for meget paa Kapitalopsamling i dette Land, at vor Gæld til Udlandet er blevet alt for stor. Hvordan fremmes nu denne Sparsommelighed? Den fremmes bl. a. ved at skabe dem, der vil spare, Mulighed for at faa den højest mulige Rente af deres Sparepenge. Med den højest mulige Rente mener jeg den højeste Rente, der kan faas paa rimelige Vilkaar, uden alt for stor Risiko, og hele dette Lovforslags Hovedøjemed er netop at skabe Sikkerhed for den Kapital, der anbringes i Banker ikke blot som Aktiekapital, men ogsaa som Sparekapital.

Ud over disse Ytringer skal jeg kun sige, at de utiltalende Forhold, der har